

Materni jezik v ljudski šoli.
 Učenje se mora začeti in vršiti v ljud. šoli v maternem jeziku, — to se nam zdi dandanes zahteva, ki se umeva sama ob sebi, dasi mogočni potujčevalci tega ne priznavajo. A zanimivo je, kdo je začel to zahtevo prave pedagogike prav izvrševati. Morebiti kak napuhnen Nemec, ali kak svobodomislec? Ne, marveč bil je svetnik katoliške cerkve: Janez Krstnik de la Salle — Francoz, pravi začetnik ljudske šole. — Do njegovih časov so pripravljali v šolah učence navadno le za višje nauke, za strokovno znanje. Latinščina je bila središče vsega učenja, vse se je obračalo le na ta jezik, in kadar so učenci znali čitati latinsko, potem še-le so začeli čitati v maternem jeziku. Pač se je ta kaj pogostokrat zanemarjal.

Dné 24. junija 1681 ustanovi la Salle normalno šolo za ljudske učitelje v svoji

hiši v Rheimsu, nekako učiteljsko sementišče. Kakega poučevanja so se učili ti bodoči učitelji?

Prvi nauk bodi — materni jezik. Ta je vsemu poučevanju začetek in podlaga. K takemu poučevanju naj prihajajo vsi otroci, tudi oni, ki si ne bodo izbrali učenega stanú. Šolski pouk bodi splošen. »Ne morem misliti na tisoče otrok, katere pogublja njih nevednost, ne da bi pretakal solz«, govoril je la Salle, ko je opominjal stariše, naj pošiljajo otroke v krščansko šolo. Koliko zaslugo si je torej pridobil ta mož za človeštvo! Dné 14. febr. 1888 so ga prišteli izveličanim. Dotično papežev pismo pravi tudi, »da je la Salle krščanstvu in državi največjo dobroto skazal in posvetil slavo svojega imena za potomce«. La Salle je umrl 7. aprila 1719.

(Po »Lehrer-Kalender« 1889.)

OZNANILA.

MATIJA GERBER,

(Josip C. Gerber) (1—5)

Kongresni trg v LJUBLJANI Kongresni trg
št. 4 št. 4

priporoča svojo dobro oskrbljeno

galanterijsko knjigoveznico,

po katerej je v prijetnem položaju, da more izvrševati solidno delo po najnižjih cenah.

Nadalje priporoča svojo veliko izber slovenskih in nemških molitvenikov, podob svetnikov, rožnih vencev itd.

šolskega in risarskega orodja

kakor: vsakovrstnih pisank in risank, ki se tu rabijo, risalnih blokov, risarskih desk, risarskih ravnil, jeklenih peres, svinčnikov, črnih škrilnih črtnih tablic in črtnikov itd.

Za šolske knjižnice:

Iv Tomšič: Knjižnica slovenske mladini, zvez. 1—3 obsegajoč: »Drago ljubci«, »Rokodelčič«, »Sreča v nesreči« in Markič: Pripovedke za mladino.

Za velikonočne praznike

priporoča najboljše in najcenejše

sveče in zavitke

kakor tudi

med

v škatljah in satovju

Oroslav Dolenc,

svečar in trgovec z voskom in medom.

Peregrin Kajzelj,

na starem trgu v Ljubljani,

priporoča slavnemu občinstvu, posebej č. duhovščini svojo bogato zalogo različnega stekla: svetilnic, podob, križevih potov, lestencev (lustrov) itd., prevzame izdelovanje oken pri stavbah, z belgijskimi šipami in oken barvanih, v gotičnem slogu i. dr.